

Ps 48 (47) / wg BT wyd. 4 /

¹ *Pieśń. Psalm. Synów Koracha.*

² Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały
w mieście Boga naszego.

Góra Jego święta, ³ wspaniałe wzgórze,
radością jest całej ziemi;
góra Syjon, kraniec północy,
jest miastem wielkiego Króla.

⁴ Bóg w jego zamkach
okazuje się obroną.

⁵ Oto bowiem złączyli się królowie
i razem natarli.

⁶ Zaledwie ujrzeli, zdrętwieli,
zmieszali się i uciekli.

⁷ Drżenie ich tam chwyciło
jak bóle kobietę, gdy rodzi,

⁸ takie - jak kiedy wiatr wschodni
druzgoce okręty z Tarszisz.

⁹ Jakiśmy słyszeli, tak i zobaczyli,
w mieście Pana Zastępów,
w mieście Boga naszego:
Bóg je umacnia na wieki.

¹⁰ O Boże, rozważamy Twoją łaskawość
we wnętrzu Twojej świątyni.

¹¹ Jak imię Twe, Boże, tak i chwała Twoja
sięga po krańce ziemi.

Prawica Twoja pełna jest sprawiedliwości.

¹² Niech się weseli góra Syjon,
niech się radują córki Judy
z powodu Twoich wyroków!

¹³ Obchodźcie Syjon dokoła,
policzcie jego baszty.

¹⁴ Przypatrzcie się jego murom,
oglądajcie jego warownie,

by opowiedzieć przyszłym pokoleniom,
¹⁵ że Bóg jest naszym Bogiem na wieki wieków
i że On nas będzie prowadził.

Wielki jest Pan! Psalm 48 intonuje pochwałę Boga i charakterystycznie odnosi ją do miejsc Jego szczególnej obecności i działania, jakimi są Jerozolima i Góra Syjon. Te miejsca są drogą ludowi Izraela, jego drogą wiary i wybawienia, mają one także znaczenie uniwersalne, są „radością całej ziemi”. Słowa tego psalmu kierują zatem naszą modlitwę, nasze serce, umysł, pamięć ku miejscom, w których Bóg dokonał dzieła odkupienia w Chrystusie Panu (Betlejem, Góra Golgota), ale też i tych, w których się objawiła Jego łaska i miłość do nas poprzez znaki, słowo, cuda – te powszechnie znane (Rzym, Jasna Góra) i te nasze osobiste. Bo On jest Panem całej ziemi, ale w niektórych miejscach upodobał sobie, by tam zajaśniała w przedziwny sposób Jego chwała.

Bóg okazuje się obroną. Psalm nie wymienia konkretnej historycznej sytuacji. Zresztą ze względu na cudowność wydarzenia, żadna do końca mu nie odpowiada. Pan nie raz przychodził z pomocą swojemu ludowi. Szczególne znaczenie miało uratowanie Jerozolimy przed zdobyciem przez wojska asyryjskie w 701 r. przed Chr. W ten sposób wzrastało przekonanie o niezniszczalności miejsca świętego. Widok murów miasta nie tylko cieszył oczy pielgrzymów, ale i pokrzepiał wiarę: „Bóg jest naszym Bogiem na wieki”. Gdy jednak przyjdzie czas, że raz i drugi runą mury Jerozolimy, św. Jan Apostoł wskaże na Niebieskie Jeruzalem, którego to ziemskie miasto jest tylko zapowiedzią (zob. Ap 21-22).

Rozważamy Twoją łaskawość we wnętrzu Twojej świątyni. Jeśli Jerozolima, jeśli Syjon, to i świątynia Pańska. Modląca się wspólnota Izraela gromadzi się w niej na dziękczynieniu za Bożą opiekę i obronę. Rozbrzmiewa wezwanie do uwielbienia i do rozgłaszania dzieł Bożych po krańce ziemi. Wśród różnych kościołów, które nawiedzamy w ciągu naszego życia, z pewnością i my mamy miejsca dla nas święte, przez doświadczenie Boga, otrzymane słowo, wysłuchaną prośbę, umocnienie wiary, uzdrowienie ciała.

Godzien jesteś, Panie Boże nasz, odebrać chwałę i cześć na każdym miejscu ziemi i w każdym ludzkim sercu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv